

ماسک بیهوشی چیست؟ + انواع آن

ماسک های بیهوشی برای تزریق گازهای بی هوشی به بیمار در طول تهویه خود بخودی یا دستی طراحی شده اند. ماسک بیهوشی روی دهان و بینی قرار می گیرد تا یک مهر و موم محکم هوا ایجاد کند و برای اکسیژن رسانی به بیماران قبل از عمل یا تجویز یک بیهوشی عمومی (GA) استفاده می شود. ماسک در شروع GA به یک سیستم تنفسی متصل می شود تا در ابتدا اکسیژن، پس از آن اکسید نیتروژن، در صورت استفاده، و سپس بی حس کننده ای فرار مانند سووفلوران تجویز شود. هنگامی که بیمار به خواب می رود، ماسک برداشته می شود و سیستم تنفسی به یک دستگاه راه هوایی مانند راه هوایی سوپراگلوت متصل می شود. ماسک صورت دوباره در پایان بیهوشی برای تزریق اکسیژن برای کمک به بهبودی پس از بیهوشی استفاده می شود. گاهی اوقات، اما به ندرت، متخصصین بیهوشی ممکن است ماسک را در تمام طول عمل در صورت کوتاه بودن آن در جای خود نگه دارند یا اگر روش طولانی تری است، از یک مهار کننده برای محکم کردن ماسک در جای خود استفاده کنند.

چگونه یک ماسک انتخاب کنیم؟

قبل از انتخاب نوع ماسک مورد استفاده برای هر روش بیهوشی، فاکتورهای زیادی در نظر گرفته می شود. برخی از پروتکل های بیمارستانی تصریح می کنند که باید از ماسک های یکبار مصرف برای از بین بردن احتمال آلودگی بین بیماران استفاده کنند. حتی این بیمارستان ها ممکن است انبار کوچکی از ماسک های قابل پردازش مجدد برای راه های هوایی دشوار داشته باشند. پزشک ممکن است ترجیحاتی داشته باشد، به عنوان مثال نوع ماسکی که معتقد است برای بیمار بهتر عمل می کند یا آشنایی پزشک با محصول. ویژگی کلیدی که اکثر کاربران به دنبال آن هستند، ماسکی است که بهترین مهر و موم را برای بیمار فراهم می کند. برخی ترجیح می دهند یک بالشتک برای به دست آوردن چسبندگی خوب در برابر نشتی داشته باشند. دیگران مهر و موم نوع لب را ترجیح می دهند. قیمت و بودجه خرید نیز ممکن است بر نحوه انتخاب و استفاده از ماسک تأثیر بگذارد.

انتخاب اندازه صحیح ماسک صورت

تنها قسمتی از صورت بیمار که باید با ماسک بی حس کننده پوشانده شود، بینی و دهان است، بنابراین نیازی به انتخاب ماسکی نیست که بیشتر صورت را بپوشاند. به عنوان مثال، فردی با صورت پهن لزوماً نیازی به ماسک صورت پهن ندارد زیرا اندازه ماسک صورت به طور کلی بر اساس سن و وزن بیمار است. به طور سنتی هفت سایز موجود بوده است که از سایز صفر (۰) تا سایز هفت (۷) شروع می شود. این محدوده یک شکل تشریحی منحصر به فرد را ارائه می دهد و به حداقل فشار رو به پایین برای دستیابی به مهر و موم هوا نیاز دارد که منجر به تنها چهار اندازه مورد نیاز برای برآورده کردن تمام نیازهای بیمار می شود.

کدگذاری رنگ ماسک صورت

اغلب دیدن شماره اندازه روی ماسک های بی حس کننده آسان نیست، بنابراین رنگ بهترین گزینه است. کدگذاری رنگ حلقه قلاب یا هر قسمتی از ماسک می تواند به کاربر کمک کند تا اندازه ماسک را راحت تر تشخیص دهد. کد رنگی یکسان در طیف وسیعی از ماسک های بی هوشی صورت و محصولات در محدوده های دیگر، مانند محدوده راه هوایی سوپراگلوتیک استفاده می شود.

حلقه های قلاب برای ماسک

حلقه قلاب در ابتدا با یک ماسک صورت بی حس کننده ارائه می شد زیرا استفاده از مهر ماسک یا بند سر برای محکم کردن ماسک در موقعیت معمولی بود. در این روش برای بیمارانی که در طول بیهوشی به طور خود به خود تنفس می کردند، با یک راه هوایی گودل برای محافظت از راه هوایی و ماسک در موقعیتی که توسط بند سر برای رساندن گازهای بیهوشی ثابت می شد، استفاده می شد. امروزه با افزایش استفاده از راه های هوایی سوپراگلوت، این روش به حدی تغییر کرده است که حلقه های قلاب به ندرت مورد استفاده قرار می گیرند و اغلب قبل از استفاده از ماسک برداشته و دور انداخته می شوند.

ویژگی ماسک بیهوشی

از نیازهای ضروری مواد مورد استفاده برای ساخت ماسک بیهوشی این است که باید به اندازه کافی نرم باشد تا بتواند روی طیف وسیعی از اشکال صورت مهر و موم خوبی داشته باشد و برای بیمار راحت باشد. علاوه بر این، باید شفافیت کافی داشته باشد تا بینی و دهان را قادر سازد در عین حال که سفتی کافی برای حفظ فرم خود در طول استفاده داشته باشد.